

דף יא.

עין משפט ט.י.כ.ל.

חז"מ סימן תכה פעיף ה

ה. אפיקורס מישראל והם עובדי ע"ז או עושה עבירות להכעיס, והכופרים בתורה ובנבואה מישראל מצוה להרגן^ב, ואם יש בידו להרגן בפרסום מעבירין ואם לאו יסובב סיבת העברתן, כיצד, ראה אחד מהם שנפל לבאר והסולם בבאר, הרי זה מקדים ומסלקו ואומר הריני טרוד להוריד בני מהגג ואחזירנו לך וכיוצא בדברים אלו.

ה. ו. עכו"ם שאין בנינו ובינם מלחמה, ורועה בהמה דקה מישראל במקום שהשדות של ישראל אין מסבכין להם מיתה^ג ואסור להצילן. בד"א בישראל בעל עבירות והוא עומד ברשעו ושונה כגון רועה בהמה דקה שהולכים באולתם, אבל ישראל בעל עבירות שאינו עומד ברשעו תמיד אלא עושה עבירות להנאת עצמו כגון אוכל נבילות לתיאבון מצוה להצילו^ד ואסור לעמוד על דמו.

יו"ד סימן קנח פעיף ב

ב. ג. האפיקורוסים והם שעובדים לע"ז או העושה עבירות להכעיס, אפי' אכל נבילה או לבש שעטנו להכעיס מברייתא ע"ז דף כ"ו ע"ב. וכל זה אם יש

ב. אפי' אכל נבילה או לבש שעטנו להכעיס מברייתא ע"ז דף כ"ו ע"ב. וכל זה אם יש בדינו להורגן מצוה עלינו להעבירן למען הנשאים ישמעו ויראו. ואם יש בדינו להעבירן בפרסום מעבירין. פירוש, למען ישמעו הנשאים ויראו סמ"ע ס"ק ט"ו.

ג. ולא אמרו חז"ל דבר זה אלא על גוים שהיו בזמניהם שהיו עובדי עבודה זרה ומזלות ולא היו מאמינים ביציאת מצרים ובחידוש העולם, אבל אלו הגוים היום אשר אנחנו האומה הישראלית חוסין בצל שלהם ומפוזרים בניהם והם מאמינים בחידוש העולם וביציאת מצרים ובעיקרי הדת, וכל כוונתם לעושה שמים וארץ כמ"ש הפוסקים והביאם הרמ"א באו"ח סי' קנ"ו, לא די שאין איסור להצילן אלא אפי' אנחנו מחוייבים להתפלל בשלומם וכאשר האריך בזה בעל מעשה ה' בסדר ההגדה בפסוק שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך, שדוד המלך התפלל לשפוך על הגוים אשר אינם מאמינים בחידוש העולם וכו', אבל הגוים האלו אשר אנחנו בצילם חיים וחוסים תחת כנפיהם הם מאמינים בכל אלה על משמרתנו אנחנו עומדים להתפלל תמיד על שלום המלכות והשרים והצלחתם ועל כל מדינות ומקומות ממשלתיים, וכבר כתב הרמב"ם דהלכה כר' יהושע בפרק חלק דף ק"ה ע"א דאפי' חסידי אומות העולם יש להם חלק לעולם הבא.

ד. פי' כשאנו מוצא בשר כשר כזה, אוכל נבלות למלאות תאותו, אבל להכעיס זה שנמצא בשר כזה כשר ואוכל נבלה להכעיס בוראו. סמ"ע ס"ק כ'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

בתורה ^ה ובנבואה מישראל, שהיו נוהגים בזמן הבית להרגם אם יש בידו כח להרגם בסייף בפרהסיא הורג, ואם לאו בא בעלילות דברים עד שיסבב הריגתו, כיצד, ראה אחד מהם שנפל לבאר והסולם בבאר מקדים ומסלקו ואומר לו הריני טרוד להוריד בני מהגג ואחזירנו אליך אח"כ וכיוצא בדברים אלו.

הגה: עיין בחו"מ סי' תכ"ה, מומרים להכעיס מורידין ולא מעלין, מ"מ אם בא לשוב בתשובה לא החמירו עליו.

ה. וכן המבזה ת"ח או המבזה חבירו בפני ת"ח, כ"כ הר"ן וכן הוא בסי' רמ"ג סעיף ו' שאין לו חלק לעולם הבא. ש"ך ס"ק ו'. וצ"ע אם גם בהם לא מעלים.